

Carabus clathratus og Tachina pacta.

Af

Fr. Meinert.

Naar man gaaer den Fortegnelse igjennem, som Fr. Brauer i »Die Zweiflügler des kaiserlichen Museums zu Wien, III. Systematische Studien auf Grundlage der Dipteren-Larven nebst einer Zusammenstellung von Beispielen aus der Literatur über dieselben und Beschreibung neuer Formen«, Denkschr. math. naturw. Cl. kais. Acad. Wiss. B XLVII, 1883, har givet over de af ham kjendte Fluelarvers Levemaade, vil man i Slægtsgrupperne Tachinæ og Phaninæ finde nogle faa, som siges at leve i Imagines af Coleopterer, og deriblandt et Par, som angives at være fundne i Carabidæ. Det første Exempel herpaa er fra Aar 1828, da Boheman i Vetensk. Acad. Handl. angav at have faaet flere Stykker af *Uromyia curvicauda* Fall., udkomne af Bagkroppen paa *Harpalus aulicus* og *ruficornis*. Dernæst følger den vel kjendte Beskrivelse af Forekomsten af *Tachina pacta* Meig. i *Carabus violaceus*, *hortensis*, *clathratus* og *cancellatus*. Fundene skyldtes Hr. Chr. Drewsen til Strandmøllen, og de beskrives saaledes af Boie i Naturh.

Tidsskr. B. 2. p. 245: »Im Junius fielen in seeländischen Holzungen Individuen von *Carabus violaceus* Linn. und *Carabus hortensis* Linn. durch ihre sichtbare Ermattung auf, während andere ohne äussere Verletzung todt oder sterbend dalagen. Beim Öffnen derselben fanden sich im Hintertheile Fliegen-Larven, die alle innere Theile so vollständig verzehrt hatten, dass nur die äussere Schaale zurückgeblieben. Bei manchen hatten die Larven, je 2 bis 7 in einem Käfer, sich einen Weg bis in das Bruststück und endlich bis in den Kopf gebahnt. Die Verpuppung erfolgte bei allen in der Abdominalhöhle und viele Exemplare der benannten *Tachina* entwickelten sich 4 Wochen später. Später Puppen derselben Art im Körper von *Carabus clathratus* Linn. und *cancellatus* Illiger«. Dernæst omtales ogsaa en *Phygadeuon* som snyltende atter i *Tachina*-Larven. Hvad der gjorde det her omtalte Tilfælde af Parasitisme end mere bekjendt, er den Omstændighed, at det allerede nogle Aar iforveien var blevet omtalt paa Naturforsker mødet i Hamborg 1830, hvorom der optoges en kort Notits i *Isis* 1831, p. 1014: »Winthem fügt zu dieser Entdeckung [om *Symbius*' Forekomst i Kakerlakker] eine andere, von der Vorkommen der Larve der *Tachina pacta* in dem Leibe von *Carabus gemmatus* (=: *hortensis* Lin.) und *violaceus*«. Til denne Notits referer atter Westwood, *Introd.* II. p. 567—68, og vistnok ogsaa Scholtz, *Breslauer Entom. Zeitschr.* I. p. 5.

Efter den i *Naturh. Tidsskr.* givne Fremstilling maatte man formode, at en Snylten af *Tachinaer* i Caraber ingenlunde kunde være saa sjælden, og dog gik der mindst et Halvhundrede Aar, fra Juni 1830 eller tidligere til Sommeren 1882, inden et nyt Tilfælde vides at være iagttaget. Det var Russeren Chlodkowsky, som i sidstnævnte Aar fandt *Tachina*-Larver i *Car. cancellatus* og *glabratus* (foruden lignende Larver i Har-

palus ruficornis), og som i Zoolog. Anzeig. 1884, p. 316—19, har skrevet en lille Opsats herom.

Det Tilfælde, som her skal fremføres, er altsaa det tredie i Rækken; det er denne Gang en *Carabus clathratus*, som er blevet angrebet, og paa den opstukne Bille sees Hovederne af 2 *Tachinaer* at stikke frem i Spidsen af Bagkroppen mellem Vingedækkernes Rand og sidste Bugskinne. Billen blev funden den 11. Juni 1887 paa Vestkysten af Jylland, paa Harboøre, af Hr. Ingeniør Engelhart og med megen Velvillie afgiven til Univ. Zoolog. Museum; den fandtes død, men ganske frisk og blød, uden at der var noget mærkeligt ved den; først en Maanedes Tid efter iagttoges Fluerne at stikke frem, men da vare de alt tørre. Billen blev tagen i Juni, altsaa paa samme Tid som det først kjendte store Fund, og maa derefter antages at have hørt til det foregaaende Aars Kuld, hvilken Omstændighed i Forbindelse med *Tachina-Larvernes* Fasthæften til Tracheesystemet hos det fuldkomne Dyr, jfr. Cholodkowsky, umuliggjør Antagelsen af, at *Tachina-Larverne* kunne være lagte i et tidligere Stadium af Billens Liv. Billen maa altsaa antages at være bleven befængt som Imago, rimeligvis samme Foraar, da Udviklingen af Fluier i Almindelighed og *Tachinaer* i Særdeleshed pleier at gaae hurtigt for sig.

Boies eller rettere Chr. Drewsens Beretning omtalte *Larvernes* Ophold inde i *Caraben*, og deres Fremtrængen ind i Brystet, ja selv ind i Hovedet paa denne, samt hvorledes de forpuppede sig inde i *Carabens* Krophule, og hertil oplyste Cholodkowsky om, hvorledes de maatte være komne ind, nemlig som spæde *Larver* gennem Spiraklerne; men endnu er der ikke givet nogen Forklaring om, hvorledes de fuldkomne Fluier skulle kunne komme ud af den faste, uigjennemtrængelige Skal, som en saadan *Carab* med sammenvoxne

Vingedækker danner; dog herom synes nærværende Tilfælde at maatte kunne give Oplysning, uagtet det paa den anden Side maa indrømmes, at det ikke er nogen naturlig Maade for en Carab at ende paa, efter Døden at blive lufttørret og faae en Naal stukket gjennem Vingedække og Hudskelet. Dette maa saameget mere fremhæves her, som Vingedækker og Bagkrop sikkerligt bindes stærkere sammen ved den gennemstikkende Naal, og derved den naturlige Udgang af den lukkede Skal eller Æske klemmes stærkere sammen; ja denne Omstændighed synes netop i dette Tilfælde at have voldt Fluernes Død, idet de nok kunde komme ud med Hovedet, men det tykke, faste Bryststykke ikke har formaaet at passere den snævre Spalte.

Det var tydeligt, at Fluerne havde søgt ud mellem sidste Bugskinne og Vingedækkernes Bagrand, men om de vare trængte frem over eller under sidste Rygskinne af Bagkroppen. var ikke til at afgjøre uden videre. Caraben blev derfor opblødt, og Bagkroppens Bugskinner bøiede ned, og nu saaes tydeligt, hvorledes Fluerne sadde i Klemme med Bryststykket mellem sidste Bugskinne og sidste Rygskinne. Larverne, som efter Drewsens Beretning maa have ligget med Hovedet for- efter, have altsaa vendt sig i Carabens Krophule før Forpupningen, men den ene af Pupperne maa sandsynligvis være kommet til at ligge paa Ryggen, da den ene af Fluerne har Hovedets Underside vendt opad. Ingen Del af Puppecoconerne stak frem mellem de 2 Skinner, hvilket viser, at Larverne have ladet sig nøie med at vende sig og ikke søgt at hjælpe Fluerne paa Vei, og disse have derfor været nødt til ikke blot at aabne deres egen Cocon, men ogsaa at søge at sprænge sig Vei mellem de 2 Skinner, hvortil de utvivlsomt maa have brugt deres store Pandebæle.

De her omtalte Fluer høre til Slægten *Tachina* i videre Forstand og efter al Rimelighed til Arten *Frontina* (*Fabricia*) *pacta* Meig. Det kunde ikke betale sig at søge at skaffe bedre Syn af Fluerne ved at ødelægge Caraben, da de for Bestemmelsen vigtigste Organer, Vingerne, ikke kunde være fuldt udviklede.
